

עפ"ג 27390/12/14 - מחמוד עיוש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

05 פברואר 2015

עפ"ג 27390-12-14 עיוש נ' מדינת ישראל

בפני הרכב כב' השופטים:
י' גריל, שופט בכיר (אב"ד)
כ' סעב, שופט
ש' ברלינר, שופט עמית

המערער: מחמוד עיוש ע"י ב"כ עו"ד א. כנאענה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
ע"י ב"כ עו"ד גב' ירין שגב

פסק דין

1. בפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בעכו (כב' השופט י' בכר) מיום 16.11.14 בת.פ. 29075-05-14.

המערער הורשע על פי הודייתו בהעסקת תושב זר שלא כדין - עבירה לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 ובהסעה של תושב זר שלא כדין - עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לאותו חוק, לאחר שעובר ליום 14.5.14 העסיק את העובד הזר בעבודת ריצוף תמורת 320 ₪ ליום ושילם לזר בסה"כ 1,050 ₪, וביום 14.5.14 בסחנין הסיע ברכב פיז'ו מס' רישוי 49-012-60 5 תושבי שטחים ובהם אותו רצף, מבלי שהיה בידם היתר כניסה ושהייה כדין בישראל.

2. בגזר הדין מיום 16.11.14 סקר כב' השופט בכר את נסיבות המקרה ואת שאר הנושאים הצריכים לעניין, הורה על חילוט הרכב ששימש את המערער בביצוע העבירה, וכן הטיל עליו עונש מאסר בפועל למשך 6 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות כפי המלצת הממונה, וכן מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים, אם יעבור המערער בתקופה האמורה את העבירה בה הורשע.

3. המערער מלין על חומרת העונש בגזר הדין. בא כוחו טוען כי תקופת המאסר ארוכה יתר על המידה ואינה הולמת את חומרת העבירה; גזר הדין, לטענתו, אינו מפורט דיו ואינו מיישם את עקרונות תיקון מס' 113 לחוק העונשין; העונש, לטענתו, משקף רף ענישה חמור, תוך התעלמות מכך שאין למערער עבר פלילי, וכי הוא ראוי להקלה לאור הודאתו בעבירה. באשר לחילוט, טוען ב"כ המערער כי היה על בית המשפט להימנע מלחלט את הרכב, שכן צירוף רכיב זה של הענישה אל שאר הרכיבים, מביא את כלל הענישה שהוטלה על המערער לגדר ענישה חמורה יתר על המידה, לאור נסיבות המקרה והנסיבות האישיות, כמפורט לעיל.

4. המשיבה מבקשת כי נדחה את הערעור. לטענתה, הענישה הולמת את הנדרש לאור העסקת הזר משך שלושה ימים רצופים והסעת 5 זרים במכונית. גזר הדין מפורט ומנומק והרכב שחולט שימש בביצוע העבירה וניתן לחלטו אף אם טרם נרשם על שמו של המערער, במשרד הרישוי. ב"כ המשיבה מדגיש כי בית משפט קמא הקל מאוד עם המערער באפשרו לרצות את המאסר בעבודות שירות, ובהתחשב בכך, העונש אינו חמור, כך שאין הצדקה כי נתערב בו.

5. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים ועיינו בחומר המונח בפנינו הגענו למסקנה כי יש לדחות את הערעור. המערער העסיק את העובד הזר ששהה בישראל שלא כחוק משך 3 ימים, ובהמשך הסיע 5 שוהים בלתי חוקיים במכוניתו. בעוד שבמקרה המתאים ניתן לקחת בחשבון, כנימוק מקל הנוגע לשוהים הבלתי חוקיים, את מצבם הכלכלי הקשה שהביאם להיכנס לישראל ולמצוא בה עבודה לקיומם ולפרנסת בני משפחתם התלויים בהם, לא כך לגבי המעסיקים והמסיעים. הם אינם שרויים במצוקה, וביכולתם להעסיק פועלים ישראלים או כאלה שיש להם רישיון לשהות בישראל. המערער לא רק העסיק, אלא גם הסיע, ולא שוהה אחד אלא חמישה, ובכך יש לראות נסיבה לחומרה. הייתה זו הקלה משמעותית בענישתו של המערער, בכך שלא נשלח לרצות את עונש המאסר בתוך כותלי הכלא, אלא בעבודת שירות, ולפיכך, הענישה הכוללת שהוטלה עליו, לרבות חילוט הרכב ששימש בהסעה הבלתי חוקית, היא מידתית, והולמת את הגמול המגיע למערער, בגין העבירות שהוא עבר.

אנו מפנים לפסק דינו של בית המשפט העליון ב- רע"פ 3674/04 אבו סאלם נגד מדינת ישראל (מיום 12.2.06) ועיינו, שם, בפסקה 14:

"חומרה יתירה נודעת לעבירות הנעברות על רקע כספי או עיסקי. ברי כי אנשים העוסקים דרך-קבע בהסעתם של שוהים בלתי חוקיים - בעיקר במקום שהמדובר הוא בהסעה משיטחי האזור אל תוך ישראל - גורמים לסיכון רב יותר של הציבור, וכמותם הם מי שנוהגים להעסיק שלא כדין שוהים בלתי חוקיים ולהלינם בתחומי ישראל, בעיקר במקום שההעסקה היא לזמן קצר. אמת, במקרים אלה יש לעתים היכרות ארוכת-טווח בין מעביד לעובדו, ונסיבה שכזו אפשר תשמש לקולה, אך אם ברצוננו לשרש את התופעה ולמנוע כניסתם של תושבי האזור לישראל שלא כדין, עלינו להרתיע בראש-ובראשונה את המעסיקים והמסיעים המפיקים תועלת כלכלית מהפרת החוק. גם במקרים אלה, כמובן, ניתן דעתנו לנסיבות המקרה, ונחמיר ביתר עם אותם מעסיקים ומסיעים המעסיקים והמסיעים דרך קבע שוהים בלתי חוקיים שאינם מוכרים להם. בהקשר זה ברור, כמובן, כי אין דינו של מי שביצע עבירה אחת כדינו של מי שמפר את החוק פעמים רבות".

6. לסיכום: גזר הדין של הערכאה הראשונה מפורט ומנומק וניתן לאחר שהשיקולים הדרושים, לקולא ולחומרה, נשקלו בידי הערכאה הראשונה; הענישה שהוטלה על המערער הולמת את נסיבות העבירה והעבריו, וגם חילוט הרכב מוצדק, לאחר שהזיקה בינו לבין ביצוע העבירה הדוקה וברורה.

7. הערעור נדחה.

על המערער להתייצב לביצוע עבודות השירות בפני הממונה, במתחם תחנת משטרת טבריה ביום 8.3.15 שעה 08:00.

ניתנה היום, טז' שבט תשע"ה, 5 פברואר 2015, במעמד הצדדים.

על המזכירות להמציא העתק פסק הדין לממונה על עבודות שירות.

שמואל ברלינר, שופט עמית

כמאל סעב, שופט

יגאל גריל, שופט בכיר
אב"ד